

ارمان ستا پر حق شهيد شو!

Ketabton.com

ليکوال: ح حقو پش،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ډالۍ!

د لړ او بر يو افغان
مېرنيو مبارزينو
ته،

د پښتون ژغورنه غورځنگ!

پښتانه هغه وخت د ناخوالو ښکار شول کله چې انگليستان په ايساکه د جنگ لپاره پښه کېښودله، او د خپلو گټو لپاره يې جنگ ته ادامه ورکړه خو دلته خپله اوږده واکمني وکړي. هغه وو چې جنگ له هندوستانه افغانستان ته را اوږد شو. پښتنو د اسلام د بقا لپاره، د خپلي سيمي او خپلواکۍ لپاره جنگ ته ملا ورسره وترله، که څه هم انگليستان د وخت په ښه وسله سنبال وو، خو پښتنو او نورو قومونو په هغه څه جنگ ورسره پيل کړ، کوم څه چې يې په کور کې لرل. خو په دې ماته گوډه وسله يې دوه ځلي انگليستان ته ماتې ورکړه او له خپلي خاورې به يې وشړل. خو بلاخر انگليستان خپلو ناوړو گټو ته لاس رسې ومند، او د افغانانو سيمه يې په دوه برخې ووېشله، په منځکې انگليس ډيورنډ په آس سپور تېر شو چې دا سيمه تر اوسه د ډيورنډ کرښې په نوم يادېږي. د افغانانو هغه سيمه چې د ډيورنډ په مټ په انگليسي هندي کې پاتې شوله، هغه تر يو څه وخته د

انگليستان په واک کي پاتي شوه چي باچاخان بابا او نورو مبارزينو ورسره د خپلواکۍ لپاره مبارزه کوله. خو بدبختانه چي انگليستان په انگليسي هند کي د اسلام په نوم خلک راوپارول او د خپلو گټو لپاره يې وکارول. هغوی ته يې دا موضوع په لاس ورکړه چي مسلمانان دي خائنه هېواد جوړ کړي. که څه هم ډيرو علماوو او مشرانو له دې سره اختلاف درلود خو د انگليس په مت راپارول شويو هڅه کوله چي مسلمانان خائنه او هند خائنه برخه کړي يا هغه د دوی په ډول (دوو قومي نظريې) مانا يوه نظريه اسلام او بله نظريه هندو. هغه وو چي انگليستان د خپلو گټو لپاره انگليسي هند په 14 او 15 اگست 1947ز کال کي په دوو برخو ووېشه، يو برخه يې پاکستان شو او بله برخه يې هندوستان شو. خو په پاکستان کي هغه پښتانه هم راغلل کوم چي د لوی افغانستان برخه دي. خو هغوی له هغې ورځې د خپلواکۍ لپاره مبارزه پيل کړه، او انگليس جوړ کړی پنجابی له هم هغه ورځې ورته خنډونه جوړ وي او په ډيره بي رحمي سره يې په شهادت رسولي. لکه په 12 اگست 1948ز کال کي چي يې په بابرېه کي سلگونه کسان شهيدان کړل او ژوبل کړل، او مشران يې ورته بنديان کړل. خو له دې هر څه سره سره هم عقيدوي مسلمانان په دې خوښ وو چي مور به نو اوس خائنه يو اسلامي هېواد ولرو او د اسلام لپاره به داسي داسي وکړو. خو په لومړيو

کي يې د پښتنو سره يوځای مسلمانانو ته ناخوالي وزېږولې چې په هند کي يې د هندو قومي نظري لپاره په اکليټ کي پرېښودل چې اوس يې شمېره څه باندې 22ميليونه کسانو ته رسيرې، چې ښه علما او ديني مدرسي لري. خو له هم هغې ورځي پاکستان چيغې بغاري وهي چې هند له مسلمانانو سره بدچلند کوي، خو هغه څه چې دی يې له مسلمانو پښتنو سره کوي په هغه هر څه پرده اچوي او سترگي باندي پټوي، او بل دا خو قصداً د دوو قومي نظريو والا ورسره وکرل، چې هغه يې د انگليس د گټو لپاره هلته په اکليټ کي پرېښودل او ځان يې ورڅخه راجلا کړ. دا هر څه دوی د خپلو عقيديانو لپاره کوي خو هغه د اسلام په نوم جذباتي وساتي او دوی دلته د پنجاب د بقا لپاره په سره سينه پښتانه او بلوڅ وروڼه تر تبغ تېر کړي.

که څه هم انگليستان په پاکستان کي تر 1956ز کال پوري په بشپړ ډول واکمن وو او په خپلو گوداگيانو يې پښتانه شهيدان کول، خو اوسني پنجابيان هم هغه د 14 اگست د جلاوالي ورځ ته د خپلواکي ورځ وايي. خو کله چې انگليسانو په 1956ز کال کي خپلي څوکی خپلو زېږنده کسانو ته پرېښودلې او دوی ولاړل، هغوی هم د اسلام په ځای د پنجاب د بقا لپاره په اسلامي نظريه کي دننه جنگ پيل کړ، چې په 1971ز کال کي يې لويه برخه بنگاليان له لاسه ورکړل، خو بيا هم لاس تر زني نه کښېښتل. په پښتنو او بلوڅانو پسي راوخستله. چې په ډول ډول

دسيسي يې ورته جوړي کړي، پښتانه او بلوڅ مبارزين يې له خنډونو سره مخ کړل.

هغه وو چې په 1978ز کال کې د انگليس پاتي شونو ته د اسلام په نوم يوه بله نوې پروژې په لاس ورغله چې امريکا ته په قرارداد کار وکړي، خو په دې قرارداد کې دلته شته پښتانه او بلوڅ مبارزين چې خپلواکي غواړي وځپي.

دا هغه وخت وو چې په افغانستان کې د شوروي اتحاد په مقابل کې امريکايانو او پنجابيانو جهادي قومندانان د خپلو اهدافو د لاسته راوړلو لپاره مستقيم او غير مستقيم وکارول، چې په هغه وخت کې به هم باچاخان بابا پښتنو ته نارې وهلي چې روان جنگ د شوروي او امريکا جنگ دې، قرباني يې افغانان دي، ده د جهاد دغه بهير ته هم د شک په سترگه کتل خو هغو پښتنو چې په جهاد کې يې برخه لرله او ملاتړ يې کاوو، د باچاخان بابا برخه يې هيڅ نه اورېده، او د پرديو روزل شويو جاسوسانو تر شابه روان وو، او د هغوی په قوماندې به يې پردی جنگ گاته او د ويتنام وار يې په افغانستان کې ورته اخيست، خپله يې گټه ونه کړه خو د خپلو وينو ثمره هم بل چا ترې يووړه او تر اوسه پورې ددغه جنگ گټه هم بل ته ځي، او په څنگ کې د لراوېر هغو مبارزينو ته هم خنډونه جوړ کړل کومو چې له لومړۍ ورځې د سره انگليس گروپوان ته لاس اچولی وو، او اوس يې د هغوی پاتي شونو سره د خپلواکۍ

مبارزه روانه وه، په هغه کي د نور محمد ترکي، حافظ الله امين، او ډاکټر نجيب الله تر څنگ په دغو مبارزينو هم ډول، فتواوي صادري شوي، او دا يې دالته په پښتونخوا کافران کړل او د دې تر څنگ پنجاب هم خنډونه ورته جوړ کړل چي د دوی مبارزه يې هم له ډيرو ناخوالو سره مخ کړل. له هم هغې ورځي چي اوس يې څلور لسيزه پوره کيږي، د پنجاب اداري په لراوبر پښتون سيمو کي پښتون وژنه روانه کړې ده، خو په وړاندي يې هيچا برغ پورته نه کړ چي د پنجاب د دسيسو پښتون قوم خبر او را بيدار کړي، او خپل دوښمن ورته په گوته کړي چي زمونږ اصلي دوښمن پنجاب دې، که په چا کي به د برغ پورته کولو توان وو، نو پنجاب به په يوه او بل نوم ووژل.

خو هغه وخت د پښتنو سره وینه په گرمېدا شوه کله چي د 2018ز کال د جنوري مياشتي په ديارلسمه نېټه د کراچي د ملېر حوزې د پوليسو د مشر په مشري پوليسو د وزيرستان يو ځوان نقيب الله مسيد شهيد کړ، او تور يې ولگاوه چي نقيب مسيد له ترهگرو سره اړيکي درلودې. وروسته مالومه شوه چي نقيب مسيد بي گناه وو او خون يې د کراچي د پوليسو په غاړه دې.

له هغه وروسته د پښتونخوا په بېلابېلو سيمو کي د پاکستان په ضد لاريونونه وشول، چي وروسته د ځوانانو يوې قافلي د جنوري پر 25مه نېټه د پښتونخوا له ډېره اسماعيل خان څخه

سر راپورته کړ، تر بنو، کوهات، پېښور، چارسدې او مردان تېره شوه او په اسلام اباد ورکښته شول هلته يې پرلت ووهه له هري سيمي چي د پښتنو دغه قافله تېرېده، لا زيات کسان ورسره يو حای کېدل او چي تر اسلام اباد پوري رسېده، شمېره يې زرگونو ته ورسېدله. او مشري يې منظور پښتون، علي وزير او محسن داوړ په غاړه واخيسته، چي وروسته دې پرلت ته له کوټي او ژوب څخه د حوانانو قافلي ورغلي، له دير، سوات او د پښتونخوا له حينو نورو برخو د حوانانو ډلې ور رواني شوي، د پېښور پوهنتون محصلان ورسره يو حای شول، د پښتونخوا او بلوچستان نورو خورو ورو سيمو حوانان او پېغلي هم په پرلت کي د گډون لپاره ورغلي، د دې تر څنگ يې په افغانستان کي په ملاتړ غونډي وشوي، او افغان اولسمشر يې هم ملاتړ وکړ. او د نړۍ په نورو ډيرو هېوادونو کي يې هم پښتنو د ملاتړ غونډي جوړي کړي.

خو بلاخر په اسلام اباد کي د زرگونو پښتنو 11 ورځنۍ پرلت د فبروري په 10مه نيټه د دوی د غوښتنو تر منلو کېدو وروسته پای ته ورسېد. د پرلت مشر منظور احمد پښتون په دغه ورځ مائگر ناوخته غونډي ته په خپله وينا کي وويل: چي دولت يې غوښتني منلي دي، او پرلت نور پای ته ورسېد.

هغه زياته ڪړه، ڪه چپري دولت په خپلو ژمنو په يوه مياشت ڪي عمل ونه ڪړ، نو دوى به يو حل بيا اسلام اباد ته مخه ڪوي.

پشتون وويل چي د دوى پنځه غوښتني وي، د نقيب الله د قاتلانو نيول او اعدامول، د پښتنو د وژلو او ترور ڪولو د پېښو د خپرلو لپاره د يوه ڪمپسيون جوړول، د نادرکه شويو پښتنو پيدا ڪول، په قبائلي سيمو او په ځانگړي توگه په وزيرستان ڪي د ځاى پرځاى شويو ماينونو پاڪول او د هغوى له قربانيانو سره مرستي ڪول او پر پښتنو د ظلمونو بندول.

نوموړي زياته ڪړه چي دولت يې ټولي غوښتني منلي دي او د خپلو ژمنو په اړه يې يوه رسمي اعلاميه هم ورکړې چي ده يې يوه ڪاپي گډونوالو ته ورنښکاره ڪړه.

په هغه بيان ڪي چي د پاڪستان د لومړي وزير له دفتره خپور شو، ژمنه شوې وه چي د نقيب الله مسيد په قتل تورن پوليس به ونيول شي او عدالت ته به ودرول شي، په جنوبي وزيرستان ڪي به د ماينونو د پاڪولو پروسه چټکه او د ماين د قربانيانو ڪورنيو ته به تاوان ورکړل شي او په جنوبي وزيرستان ڪي د نقيب الله مسيد په ڪلي مکين ڪي به د هغه په نوم د متوسطي ڪچي يوه بنوونځي جوړ شي.

اعلاميه ڪه څه هم د پاڪستان د لومړي وزير شاهد خاقان عباسي او د پښتنو د لاريون د استازو ترمنځ د خبرو په پايله ڪي ليکل

شوي، خو عباسي نه وه لاسليک کړي، بلکې د هغه د سلاکار امير مقام تر لاسليک لاندې خپره شوه.

د پرلت له پای ته رسېدلو وروسته د پښتنو ځوانانو د مبارزې لړۍ همداسې پسې روانه شوه، او د بلوچستان پښتنو ته راورسېده، چې په لومړي ځل يې په رېوب کې په 9 مارچ ښه غټه غونډه تر سره کړه، چې ډير شمېر خلکو پکښې گډون وکړ، د هغه نه وروسته په 10م مارچ په سيف الله کلا کې غټه غونډه وشوه چې ډير شمېر گډونوالو پکښې گډون وکړ، چې د دواړو غونډو وروسته پوليسو د غونډې په تنظيمونکو او مشرانو باندې دوسيې جوړې کړې، چې په دولت باندې يې غيرقانوني نيوکې کړې. خو دا هر څه دروغ وو، چې د پاکستان دولت د پښتنو لپاره کول، ځکه هغه هيڅ وخت پښتنو ته خپل حق په سمه نه ورکوي په ډول ډول دسيو يې مخه نسي، نو دوی د پخوا په څېر دا ځل بيا غوښتل چې په دې دوسيو اولسي وگړي وډار کړي، خو هغه د کوټې په لويه غونډه کې گډون ونکړي، کومه چې په 11م مارچ تر سره کېدله، خو پښتانه دا وخت تر خپل سر تېر دي په دې وړو وړو کيسو يې مخه نه راگرځي، نو هغه وو چې د کوټې په غونډه کې هر پښتون زيار ايست چې گډون وکړي، او خپله څپڅپلې مينه ټوله نړۍ ته وښيي چې له خپل قوم سره څومره مينه لري، هغه وو چې زمونږ مبارزو وروڼو بلوڅانو هم گډون پکښې وکړ او له مونږ سره اوږه په اوږه

ودرېدل او زموږ د خپلواکۍ ږغ يې راسره بدرگه کړ. خو له دې هر څه سره سره د پنجاب پوځ د پښتنو هغه غوښتنې په خپل وخت نه کړې تر سره د کومو چې يې اعلاميه خپره کړې وه، په ځواب کې يې منظور پښتون رسنيو ته وويل که مو غوښتنې په خپل وخت تر سره نه شوي، نو يوځل به بيا په اسلام اباد کې پرلت ووهي، د دې تر څنګ پښتنو په پېښور کې هم د يو لوي غونډې تابيا نيوله چې پروڼ په 8 اپرېل لسګونه زرو کسانو پکښې گډون وکړ، خو په زرګونو نور خلک د پوځ لخوا پرې نښودل شول چې غونډې ته لار شي. له وزيرستان څخه د موټرو کاروان مخه د پنجاب د پوځ لخوا ونیول شوه. د 200 غونډې برخوالو وويل، د دوی گناه څه ده چې له يوې خوا خلک ورته نه پرېښودل کېږي، له بلې خوا يې رسنۍ په تېره بيا تلویزیونونه منع کړي چې د غونډې بهير ژوندی خپور نه کړي. دوی دغه راز وويل چې انټرنیټ هم بيا بيا پرې کېږي. له دې سره سره بيا هم پنجاب خپلو گټو ته ونه رسېد، پښتنو خپله غونډه په ډير جوش او جذبه تر سره کړه، چې دلته يې د ويناوالو يو څه خبرې راخلم:

پښتون د لسګونو زرو کسانو د شعارونو او هرکلي په منځ کې وويل: "موږ يوازي د پښتنو د خپل کېدو مخالف يوو." هغه د پنجابيانو تورونو ته په اشارې چې د ده تر مشرۍ لاندې د غورځنګ غړي د گاونډيو هيوادونو د استخباراتي ادارو

ایجنٽان دي، وويل: "مور د خپل پښتون ملت ایجنٽان یوو". په پنجابي پوځ يې بزغ وکړ "زمور له بي درکه شويو سره موڅه وکړل. هغه ميندي او مشران چي عزيزان يې بي درکه کړای شوي، بايد په زور پټه خوله کولو ته اړ نه ایستل شي." پښتون همداراز وويل: "په کراچي کي په دي خاطر له پښتنو کورنيو پيسي اخيستل کپري چي په بدل کي يې د هغوی د عزيزانو مري وروسپاري. حتي چنگيز خان داسي نه دي کړي چي د يو چاله وژلو وروسته يې د هغه د مري د ورکولو په وړاندي پيسي اخيستي وي." ده دا هم وويل چي د کراچي د پوليسو د وژونکي مشر راو انور له نيول کېدو وروسته اوس د پاکستانی طالبانو د پخواني وياند احسان الله احسان وار دی چي عدالت ته راکښ کړل شي، ورپسي د مشرف وار دی چي بايد محاکمه شي. همداسي د پښتون ژغورني غورځنگ يوي مشري ثنا اعجاز په تورخم، غلام خان او چمن کي د ملي لوژستیک څانگو د بندېدو او په سوات او مالاکنډ کي د خلکو د جايدادونو د بېرته ورسپارل کېدو غوښتنه وکړه. دي همداراز وويل چي د قبایلي سيمو پښتنو ته بايد هماغسي حقونه ورکړل شي چي د لاهور او اسلام اباد اوسېدونکي يې لري. دي او گڼو نورو ويناوالو د چرکي بریدونو د پای ته رسېدو غوښتنه وکړه. گڼو کسانو د خپلو ورکو عزيزانو عکسونه په لاسونو کي نيولي وو، او ځينو پر عکسونو د بي درکه کېدو نېټه او ځای هم ليکلی وو.

د بلوچستان ایالت یوې پښتنې فعالې وړانګې لونی، چې د پښتون ژغورني غورځنگ ډېره تکړه غړې ده، په خپلو څرګندونو کې وویل: "اویا کاله یې پر ما ظلم کړی دی او زه یې وژلی یم، اوس ماته په چیک پوستونو شربت راکوي او پر خپلو ظلمونو پرده اچوي. مور ته د ژوند حق راکړه مور شربتونه نه غواړو".

او محسن دور هم په خپله کې وویل: "پر مور تور پورې کېږي چې د هند د (را) او د افغانستان د ملي امنیت ایجنټان یو، جرئت دي وکړي یو کمیشن دي جوړ کړي او پلټنه دي وکړي چې له مور سره د چا مرسته ده، خو بیا به دا کمیشن هم جوړوي او مالوموي به چې د پېښور پوځي ښوونځي (پبلک آرمي سکول) ماشومان چا ووژل".

همداسې دې سترې غونډې ته چې د ګډونوالو ساری یې تر دې وړاندې په پېښور کې نه وو لیدل شوی نورو وینوالو هم خبرې وکړي، او د خپل حق غوښتنه یې وکړه، نور نو پښتانه په خپلو سیمو کې د تپل شوي جنګ له منځه وړل غواړي، پښتانه د ښه ژوند حق غواړي، پوهه او سوله غواړي نور یې زغم پای ته رسېدلی او پښتانه به د هر څه پوښتنه کوي، د پښتون ژغورني غورځنگ مخکښ غړي باید اوس په اولس کې د اتفاق او اتحاد لپاره کار وکړي، د دغه تپل شوي جنګ اصلي لوبغاړي ور

ويپژني، گټه، تاوان، دوست دوينمن بايد هر څه ورته په گوته کړي، د اولس په منځ کي بايد فکري او شعوري کار وکړي، او سياسي شعور يې لوړ کړي او د اولس درېدلي ماغزه او فکرونه په حرکت راولي، خو ټول پښتون اولس په يوه صف کي ودروي او پنجاب په دې پوهي شي چي پښتانه کله هم د ظالم په وړاندي راولار شوي، نو خامخا يې د ظالم گربوان ته لاس اچولی او خپل غچ يې خو چنده ور نه اخستی.

او د پنجاب پوځ، استخبارات او رسنۍ د پښتنو له داسي غونډو څخه پير په پار کي دي، او پار يې گن لاملونه لري. په ټول تاريخ کي دا لومړی ځل دي چي د ډېورنډ کرښي ورپوري غاړه، پښتانه ځوانان د پنجاب څخه د خپل حق د تر لاسه کولو لپاره پوځ او استخباراتو ته خط کشوي او پرلت ورته وهي.

د دې غونډي مشري د تېرو سياسي غونډو په څېر، پخواني پښتانه سياسيون نه کوي، بلکي واک يې له ځوانو پښتنو سياسي ځوانانو سره دي، پر هغوی د پنجاب د پوځ او استخباراتو تاثرات چندانې اثر نه کوي.

همداسي غونډي ورځ تر بلې زياتيري او د گډونکوونکو شمېره هم ورځ تر بلې زياتيږي او د خپلو غوښتنو جدي غوښتنه کوي.

او د غونډي گډونوال پښتانه دا حلي داسي شعارونه ورکوي، چي له ورايه ورڅخه د پنجاب له پوځ، استخباراتو او رسنيو څخه کرکه پکښي ليدل کيږي، که دغه شعارونه او چيغي همداسي بدرگه شي، نو ښکاره ده چي د پنجاب دولت ته به بدې پايلې ولري. او پنجاب به آر وي چي يا به پښتنو ته په هر څه کي سمه نيمه برخه ورکوي، يا به ماتېږي او پښتانه به ځانته خپلواکي اخلي.

او که د پنجاب دولت چي اوس يې د پښتنو، بلوڅو، سندهيانو او د نورو په سيمو د انگليس په مت لاس راگرځولي دي، د غونډي د گډونوالو غوښتنې ونه منلي، نو دغسي غونډي به دوام ولري، او پښتانه به خپل حق په هر ډول چي وي دا حلي تر لاسه کوي او تور پنجاب ته به په مخ ځايېره ورکوي.

ارمان ستا پر حق شهيد شو!

د پښتنو د پرمختگ او د هغوی د حق غوښتلو لپاره ډيرو مبارزينو قربانی ورکړې دي، او هر مبارز شاته ډير داسي څه پرېښودلي دي که اوس هم ورباندې تگ وشي نو ممکنه ده چې پښتانه هم د عصري نړۍ سره ورته پرمختگ وکړي او هم له هر زبر او جابر ځواک څخه خپل حق ترلاسه کړي. پښتنو په اسيا کې له پېړيو پېړيو واکمني کړې ده او هر جابر ځواک يې په گوندو کړی او له خپلې سپېڅلې خاورې يې شړلی دی. که څه هم دلته پښه اښودل هر زبر ځواک ته اسانه او د پښتانه په اوږه ايښی توپک لکه اوسنی امریکا چې دلته راغلي په همدې ډول راغلي، خو وروسته د پښتنو له داسې غبرگون سره مخ کېږي چې خپل ډير څه له لاسه پکښې ورکوي. لکه د ملگرو ملتونو ځواکونه چې د امنيت شورا لخوا ځای پرځای شوي، امنيت شورا يوه داسې اداره ده چې هلته يې پنځه دوديز اتومي طاقتونه (فرانس، چين، روسيه، بریتانیا او متحده

ایالات) یو ویتو لري. د دغو له جملې څخه په روانو دوو پیریو کې درېیو هېوادونو په افغانستان یرغل وروړی دي. تر دې له مخه افغانانو د تاریخ په اوږدو کې له مقدوني سکندر، ایراني صفویانو، مغولو او نورو سره د هېواد د خپلواکۍ لپاره جگړې کړې دي. په دې هېوادونو کې لومړی هېواد انګلیستان وو چې له افغانانو سره یې ډغړې وهلې دي. چې له بدمرغي پالیسۍ څخه یې پښتانه تر اوسه کړیږي. لومړی انګلستان د افغانانو ګډ لوی احمدشاهي هېواد افغانستان په دوو برخو ووېشه، په منځ کې یې کرښه ور کښ کړه نیم یې له ځان سره پرېښودل چې هغه وخت دوی بریتیش انډیا وو، وروسته یې بریتیش انډیا د مسلمان او هندو په دوو نومونو سره جلا کړل، چې په 1947ز کال کې یې د افغانستان پاتې برخه چې پښتانه او بلوڅ ورباندې استوګن وو خپل لاسپوسي پنجاب ته په اجاره ورکړل، ځکه پنجاب انګلیسانو د خپل ځای ناستي لپاره د هندوستانه راجلا کړ او د ګاونډیو هېوادونو ځیني سیمي یې هم ورپکښې ګډې کړلې.

له دې مخکې که لوی احمدشاهي هېواد د انګلیسانو سره لاس او ګرېوان وو، کله چې د مذهب په نوم د انګلیسانو ځای ناستی پنجاب رامنځته شو، نو خواره واره پښتانه یوزل بیا د ستونزو او ناخوالو سره لاس او ګرېوان شول. دې هېواد چې اداره کېدل یې د انګلیسانو په لاس کې وو د سیمي د لاسپوسو په مټ په

لومړيو کي له پښتنو سره داسي ظلمونه وکړل چي نړۍ گوته په غاښ ورته پاتي شوه. چي د بابري مثال يې يادولی شو، له هغه وروسته يې په وارو وارو په پښتنو ظلمونه کړي دي، خو کله چي زموږ په لوی کور کي په 1978ز کال کي نور محمد ترکي واک تر لاس کړ او ترکي د کمونزم پلوي وو چي له دې نظريې سره امریکا او انگلستان دواړو اختلافات لرل، هغه وو چي بيا يې ددې پنجاب په مټ په افغانستان کي لاسوهنه وکړه او يو اوږد جنگ يې د اسلام په نوم پکښې پيل کړ، چي د سر سر کسان يې تر نن ورځ پوري وژل کيږي. همدا ډول پنجاب د هغوی له ملاتړ څخه گټه پورته کړه د پښتنو او بلوڅو مبارزينو د له منځه وړلو پسې يې راواخيست، د هغوی د پرمختگ مخه يې ونيوله، د اسلام په نوم د پنجاب دفاع کوونکو که څه هم افغانستان ته د اسلام د خوندي کولو لپاره خلک لېږل او هلته ټوله پراته پښتانه افغانان يې کفار بلل، دلته يې هم د پښتنو قامپرستان د کفر په نوم تورن کړل. او تر څنگ به يې يو يو د کار سړی هم ورنه ويښته، بيا به يې خپلو لاسپوسو ته دا خبره هم په لاس ورکړه چي اوس نور خلک هم ددوی په وړاندي راپاسوی، هغوی به ددې شهيدانو په ډول ډول نومونو توعين کاوه او نور د قوم خلک به يې ددوی په ضد راپاسول، دوی او مبارزه به يې ورته په بدو او سپکو نومونو يادوله، لکه څنگه چي اوس په پښتون ژغورني غورځنگ پسې خبري کوي. خو

پښتنو قامپرستانو تر نن ورځي پوري خپل همت نه دي بايللی په مېرانه او په جرات يې د خپل قوم لپاره مبارزه کړې ده، او خپل بزغ يې تر اوسنيو ځوانانو رارسولی دی، دي ځوانانو ته که څه هم ډيري ناخوالي په مخکي پرته دي او د پنجاب ادارو ددوی په منځکي خپل لاسپوسي ځای په ځای کړي دي خو دوی بيا هم د پرمختللي عصر سره ورته مبارزه کوي او په ټولنيزو رسنيو خپل بزغ بدرگه کوي.

دا مهال د پښتنو د نورو تحريکونو ترڅنگ نوی راتوکېدلی تحريک "د پښتون ژغورني غورځنگ" په ډيري چټکۍ سره خپل بزغ بدرگه کوي، او د خپلو تېرو مشرانو خوشال خان خټک، شېرشاه سوري، مېروايس نيکه، احمدشاه بابا، باچاخان امان الله خان، خان شهيد په لاره تگ کوي. خو دي تحريک ته هم د پنجاب ادارې ستونزي جوړوي، مخه نه ورکوي چي د خپل حق غوښتنه وکړي. ددي تحريک د مخنيوي لپاره که څه هم د پنجاب ادارې له هري لاري کار اخلي، خو ترڅنگ يې په خپله پښتنو کي هم خلک پيدا کړي دي چي په تحريک پسې بدرد ووايي، لکه مخکني مشران چي ورسره مخ وو همداسي دا تحريک هم. ددي تحريک د مخنيوي لپاره پنجاب ډير پښتانه ځوانان وو هل بنډ ته يې واچول د طالب په نوم يې شهيدان کړل، خو ددي تر څنگ به يې لاسپوسي لا نور بدرد هم پسې وائي او نور پښتانه هم د ځان خواته کښ کوي. په هغو کي هم

ډير كسان له خپل حقه ناخبره خلك په بدو ردو سر كيري. او ډير خلك خاموشه پاتي كيږي چي دا هم د خپل قوم سره جفاه ده.

زموږ له اوسنيو مبارزينو يې د 2019ز كال د فبروري په 2مه نېټه مابنډام مهال د پښتون ژغورني غورځنگ مخكښ غړى "**ارمان لونی**" د پنجاب د ادارو په خوله يوه پښتانه پوليس افسر هغه د لوى بازار په منځكي د سلگونو پښتنو په منځكي شهيد كړ، دالته د گوتو په شمېر كسان وو چي ارمان لونی يې ژغوره خو په هغوى باندې هم ماشه كښ كړل شوه چي شور ونخوري، بدبختانه چي ارمان يې شهيد كړ. ارمان د همدې پښتنو لپاره چيغې وهلې كومو چي يې مرگ ته په رڼو سترگو كتل، ارمان د همدې پښتنو پوليسو لپاره حق غوښته كوم چي د پنجاب ادارې د خپلو گټو لپاره وژل، او هماغه پوليسو دا ارمان شهيد كړ. خو ددې مبارز شهيد په شهادت ټوله خاموشه شول هيچا په هم هغه شپه رغ پورته نه كړ، پرته له يوڅو تنو، ځوانانو. بايد په هغه ورځ دا بناړ تړل شوى واى تجارانو، بزگرانو، موټرچلونكو، محكوالو، پوليسو او نورو ټولو كاربنديز كړى واى. او له شته حكومته يې غوښتي واى چي د ارمان قاتل ته سزا ور كړل شي. خو پوليسو له هماغه قاتله ساتنه، كوله او د ارمان شهيد شاهدانو ته يې اختيارونه وركول، تجارانو په دې سبا گهيځ ټولو كاروبارو ته ملاتړلې وه په

خدا خدا يي تلي يو او بل سر کښته پورته کاوه، په دې يي سر نه خوراوه چي سبا به د نورو پښتنو په څېر زما ورور يا زوی وژل کيږي بيا به څه کومه، ځينو به لا د خپل بادار په خوله ارمان شهيد غدار يادوه. په هغه ورځ چي مي د خلکو داسي حالت وليد ماته د ازادي غوښتونکي ارنستو چيگوارا او د مصر د محمدکريم د ژوند وروستني حالت رايايد شول

کله چي ارنستو چيگوارا په خپل پټنځای کي د يو شپون لخوا په حکومت ونيول شو، نو د شپون څخه يي پوښتنه وکړه چي چيگوارا خو ستاسو د ازادۍ لپاره مبارزه کوله، ولي دي حکومت ته په لاس ورکړو؟ شپون وويل: د چگوارا جنگونو زما د مېړو رمه پاروله.

همدا ډول!

محمدکريم د مصر ازادۍ غوښتونکی وو کله چي يي د فرانسې د پوځونو په مقابل کي ماتې وخوړه نو فرانسوي ځواکونو هغه ونيوه. د وخت واکمن نېپولين ته يي بوتو، نېپولين ورباندې د اعدام حکم صادر کړ او د اعدام تر څنگ يي ورته وويل: تا د هېواد د ازادۍ لپاره مبارزه کړې ده زه د ازادۍ مبارزين نه وژنم، زه د خپلو وژل شويو پوځيانو تاوان درنه غواړم نو مور ته لس زره د سرو زرو سيکې راوړه چي د اعدام سزا درته ختمه کړو؟

محمدکريم ورته وويل اوس دا سيکي نه لرم وخت راکره چي له خپلو تجارانو يي را پيدا کړم. محمدکريم لاس تړلی د مصر په قاهره کي خو ورځي وگرځيد، خو هيڅ تاجر ورته دا سيکي ورنه کړې. او ځينو تجارانو به لا دا هم ورته ويل: لعنت په محمدکريم زمونږ تجارت او کار يي راخراب کړ.

محمد کريم بپرته نپولین ته راوستل شو، نپولین ورته وويل: زه نو اوس بله لاره نه لرم بي له اعدامه، او ددې لپاره دي نه اعداموم چي زمونږ پوځيان دي وژلي دي، ددې لپاره دي اعداموم چي د يو پيسه دوست قوم لپاره دي مبارزه کوله.

نو مالومه خبره ده که هر څوک ددې پنجابي حکمران تر حکم لاندې دا فکر وکړي چي زما سر ته خير ده، خپل کار قطار مي سم ده، اولادونو ته روپۍ گټم هغه هم ښه خوشحاله دي تعليم کوي په خپته ماره دي. زه هم گهيځ کار ته راوځم ماښام د خپلو اولادونو څنگ ته کورته ځم. يا که څوک ددې حکمران تر حکم لاندې نوکري کوي، نو ښکاره د چي د لور الاي د پوليسو په څپر به وژل کيږي بيا به عام خلک راپورته کيږي هغوی ته به حق غواړي او په هغه سربېره به بيا همدې پوليسو ته امر کيږي چي ددوی لپاره حق غواړي هغه به وژني او د حق چيغه به خاموشه کوي، کله چي د حق چيغه خاموشه شي، ته به يو غلام پاتي شي بيا چي دي بادار هر څه و غواړي ته به يي په

ٽيٽو سترگو حکم ترسره کوي هغه وخت به وجدان هرڅه درته
ووايي خو ته به هيڅ هم نشي کولى. بلخوا که مور وگورو زمور
په لراوبر وطن کي له څلورو لسيزو راپدېخوا په ميليونونو
انسانان وژل شوي او ژوبل شوي دي، په دومره ډيرو انسانانو
کي به يو ميليون خلک ازادي غوښتونکي يا د حالتو سمونکي
وو. دا نور ټوله داسي خلک وژل شوي دي خپل کور او اولادونه
يې په پام کي وو، دا ظالم وحشي مور ټوله وژني نه ښه گوري
او نه بد گوري چي هر څوک يې مخته ورشي وار يې ورته سم
شي دوى يې وژني. نو زمور خاموشو خلک په ياد ولري چي
دا کيسه او ددي اور لمبي به يوه ورځ هر و مرو ستاسي تر کوره
هم درځي. بيا چي د کور يا اولادونه سوځي او د مرستي لپاره
څوک نه وي پاتي، نو نن لا د خپلو مبارزينو احترام وکړئ
ورسره مرسته وکړئ هغوى وهڅوى چي د ټولو انسانانو د
خدمت لپاره جوگه شي. له خپلي خاوري او خلکو ساتنه
وکړي.

زموږ ارمان او ارمانونه!

ارمان نه ددې خاوري لومړی شهید دی او نه ددې خاوري وروستی شهید دی، ارمان نه د ارمانونو لومړی شهید دی او نه د ارمانونو وروستی شهید دی، هغه ارمانونو چې ارمان یې قرباني شو همداسې بې شمېره پښتانه یې قرباني شوي او لا ډیر شمېر پښتانه ددې لاري پیروان دي، او لاس په کار دي چې دا ارمانونو تر لاسه کړي. خو په یوه جابر او ظالم ریاست کې ددې هر څه مخه نیول کیږي او د عدم تشدد ارمانجن چې خپل ارمان تر لاسه کړي دی او په شاوخوا کې نور انسانان یې ښه ژوند ولري، هغوی یې د تل لپاره د خپل ژوند څخه لاس په سر کوي. که څه هم پښتانه په دې سیمه کې له پېړیو پېړیو کېږي او د هر ظلم په وړاندې قربانی ورکوي، خو بیا هم په قراره او خوشحاله ژوند نه لري، خو د تاریخ دا برخه چې زموږ د سترگو په وړاندې تېریږي موږ یې قرباني یو او ورڅخه کېږو دا تاریخ له هغه وخت راپیلېږي کله چې انګلیسانو له اسیا خپلي پښې سپکې کړې او دلته یې د کپیټلزم د گټو لپاره خپل ځایناست

جوړ کړ، د هغوی په مټ یې له شته خلکو څخه خوشحالي او سوکالي واخیستله. ځکه کپیټلیستان خپلي گټي په ناخوالو کې لټوي. نو دې کپیټلیستانو د خپلو کرایي کارمندانو په لاس د پښتنو قتلي عام ته له هم هغې ورځې ملاتړ لې ده. پښتانه ځکه تر پېشار لاندې ساتي چې له امو تر اټکه پوري ددې سیمې خلک سره یو دي او افغانستان یې خپله برخه بولي، دا لامل دې چې افغانستان یې په رسمیت هم نه مني.

کله چې په 1945ز کال کې دویم نړیوال جنگ پای ومومه، له دې سره جوخت یوه بل جنگ دوام وکړ چې ورته سور جنگ یا ویلی شو. دا د دوو هېوادونو نه بلکې د دوو (Cold War) نظریو جنگ وو، مانا د کمونیزم او کپیټلزم جنگ وو. ددې جنگ په پای ته رسولو سره ډیری هېوادونه رامنځته شول دا هېوادونه په دې خاطر رامنځته شول چې کپیټلزم ته وده ورکړي، او کپیټلزم تر کمونیزم لا ډیر پرمختگ وکړي. همدا ډول په نړۍ کې ډیری کړي وړې کړنې راکښ کړل شوي په داسې وخت کې په 1947ز کال کې هندوستان خپلواکي واخیستله او انگلستان یې تر څنګ د اسلام په نوم یو بل هېواد د پاکستان په نوم له راټولو شویو ټوټو څخه رامنځته کړ. هندوستان خپله خپلواکي ټینګه وساتله او په خپل ځان یې تکیه وکړه د امریکا بلنه یې هیڅ وخت ونه منله، او د پاکستان الوتکي

د امریکا په لور پرواز وکړ چې یو کپیټلزم هېواد وو، او دی د کپیټلزم لخوا رغول شوی وو. د روسیې بلنه یې حُکمه رد کړه چې هغه د کمونیزم نظریې پلوي وو.

خو کله چې د پاکستان لومړی وزیر لیاقت علیخان له هغه خایه راستون شو نو په غاړه کښې د "سرو زرو حُنخیر" له حان سره راوړ چې د کپیټلستانو لخوا ورته ډالی شوی وو. دا حُنخیر یواځې ډالی نه وه بلکه پاکستان په به سیمه کې د کپیټلزم او په خاصه توګه د امریکا او انگلستان لپاره لوبیږي. دوی هم له هغې ورځې په ملا رسۍ راتاو کړه او ددې خلکو د خدمت لپاره لاس په کار شول. دا هېواد په لومړي حُل د دوی لپاره د ښه لوبغاړي په څېر هغه وخت رامخته شو کله چې روسیې په افغانستان تېری وکړ، نو دوی د امریکا د ګټو لپاره راودانګل، امریکا ته یې د ډالرو په بدل کې د افغانستان جنګ ته لمنه ووهله د مجاهدینو په نوم باندې یې یو شمېر کسان چې د کابل پوهنتون محصلین وو ولمسول له امریکایي په بوجیو بوجیو ډالر تر لاسه کړل. هغوی غوښتل چې کمونیزم د همدې خلکو له لارې په ګونډو کړي، او بلخوا د ویتنام غچ هم دلته واخلي. خو په پاکستان کې اسلامي بنسټپالو د اسلام په نوم افغانستان لوتې لوتې کړ او دلته یې په شته پښتنو هم پیشار ورزیات کړ او همدې اسلامي بنسټپالو د پښتنو ګوندونه هم په کفري نظریاتو تورن کړل. پاکستان ددې اسلامي بنسټپالو په مټ د افغانستان د

روښانفکرانو تر څنګ د لته هم ډیر پښتان په ډول ډول نومونو
شهیدان کړل.

ددې تر څنګ یې د پښتونستان غوښتونکي هم ښه پوره وځپل
چې بیا یې سر پورته کولو ته نه پرېښودل، او دې لړۍ ته یې تر
اوسه ادمه ورکړې ده چې په لړ او بر هېواد کې یې هر د مخي
کس راته شهید کړی دی. له دې څخه د ژغورلو یواځي او
یواځي یوه لاره پاتې ده چې لړ او بر افغانان به سره ټولیري په
یوه ټغر به سره کښېني او سره یوالی به جوړوي.

ارمان شهيد چوک!

کله چي افغان کډوالو پښتونخوا ته رامنځه کړه، د وخت واکمن هڅه وکړه چي دې کډوالو ته يو ډول ذهنيت ورکړي او بېرته يې د واکمن دولت سره په جنگ واچوي. دې خلکو ته يې د مبالغې له لاري ذهنيت ورکړ چي تاسي د اسلام حقيقي بچيان ياست يوازي تاسي کولی شي چي په افغانستان کي له اسلامه دفاع وکړئ. ددې تر څنگ يې د اسلام په نوم ډير نمايشي کارونه هم تر سره کړل، غونډي يې وکړې، د جوماتونو ملايان يې وهڅول، په دېوالونه يې ورته اسلامي او عربي ليکل وکړل، مېلمستياوي يې ورته وکړې، له عربيانو سره يې کښېنول او تر دې حده چي د بنوونځيو نومونه يې لا هم ورته اسلامي او عربي کړل. د خلکو ذهنيت يې د ملي ارزښتونو، کلتور، تاريخ، جغرافيايې او عصري ژوند څخه دې ته متوجي کړ چي يوازي د جهاد په هکله درس وربښودل

کېده. په اسلامي او عربي نومونو چي کومو بنوونځيو خپل فعاليتونه کول هغوی به دا ډول نومونه لرل.

حرا اکيډمي.

اصفه اکيډمي.

البدر ابتدایي بنوونځی.

الفلاح ابتدایي بنوونځی.

المعاذ ابتدایي بنوونځی.

السفوان چلډرن اکيډمي.

اقرا چلډرن اکيډمي.

اسلاميه بنوونځی.

قرطبه ابتدایي بنوونځی.

روضته الاطفال اکيډمي.

سینا ابتدایي بنوونځی.

العصر چلډرن اکيډمي او داسي نور ډیر نومونه.

نو پاکستان د اسلام په نوم په ډیر برياليتوب سره وکولای شو چي خلک وکاروي او د افغان حکومت په مقابل کي يې راپورته کړي. هغوی لومړی د افغان کډوالو مذهبي مشران وکارول ځکه چي د افغانانو يا د پښتنو زیاته برخه بي تعليمه وه او

یوازنی کس ملا صېب وو چي پکښي تعلیمیاخته به وو، او بله دا چي زموږ د اطرافو خلک پخوا څه کوي چي اوس هم ډیر ساده او په هر څه قناعت کوي، د یوڅو خوږو خبرو وروسته ستا لپاره هر څه کوي نو له دې امله تر ځان د مشر، سپینږيري او د ملا صېب ډیر قدر او احترام کوي. د ملا صېب هره خبره ورته د څښتن تعالی ﷻ او پیغمبر ﷺ خبره ښکاري تر دې حاله به علمه دي چي د پنج گنج کتاب څخه کوم بیت واورې هم وايي خدای پاک ﷻ په پنج گنج کي فرمایي.

پاکستان دې هر څه ته په کتو سره د اسلام په نوم خپلي گټي په پام کي ونيولي، څلور لسيزي يې د افغانانو په وینو خپل وطن ته نجات ورکړ او ډیر پوځي چارواکي يې ميليونران شول. ملايانو هم د افغانانو په وینو تويولو کي سپما ونکړه چي هر ډول لار جوړېدله د افغانانو په وینو کي يې ځيني کار واخيست.

همدا ډول پاکستان اوس هم په پښتنو سيمو کي لومړی له مذهبي مشرانو کار اخلي هغه کاروي بيا د هغوی په مت خپلي گټي تر لاسه کوي، او دا مذهبي مشران له يوه پلو ددوی ملگري نه دي يا ددوی د گټو لپاره کار نه کوي يوڅو مشخص کسان لري چي د هغوی په مت کار کوي، او د هغوی په مت نور مذهبي مشران گواښل کيږي او ددوی کار لپاره اړيستل کيږي.

دا لړۍ يې اوس د پښتنو له نوي راتوکيدلي تحريک "پښتون ژغورني غورځنگ" سره هم پيل کړې ده. لومړی خو تر ډير حده مذهبي مشران خاموشه دي هيڅ ددې تحريک له غوښتنو سره اتفاق نه بښي. او ځينې بيا د پوځ او نور ادارو په خوله دا تحريک په ډول ډول نومونه بدنامه وي، مشران يې د نورو هېوادونو په استخباراتي کړيو تورنوي. لکه مولانا محمد خان شېراني چي دا تحريک د يوه نوي جنگ پيل وباله. د ږوب ملا! ملا الله داد بيا په کفر تورن کوو. او پيرانو د کورنی يوه غړي د هندوستان طرفدار وښود او د مخنيوي لپاره يې خپلو مريدانو ته امر وکړ. همداسي نور ډير ملايان شته په تحريک پسې بد واي. او پنجابي ملايان خو يې له لومړی ورځي خلاف دي د پرديو استخباراتو ايجنټان يې بښي.

خو!

په اصل کي دا تحريک د اسيا په لويه وچه کي د يوه لوی قوم "پښتون" د ژغورلو لپاره راوچت شوی دی، چي له نيمي پېړی زيات عمر کيږي چي د پنجاب ظلمونه او وحشتونه په ځان زغمي. نه يې کومه غوښتنه د اسلام خلاف ده، نه يې کوم قدم د اسلام خلاف اخستی دی، نه يې د اسلام خلاف خبره کړې ده، او د اسلام په رونا کي د يوه زورېدلي قوم لپاره د حق غوښتونکي دي. بيا هم هغه خلک چي د اسلام په نوم شخصي

گتي په پام کي لري هغه په دې تحریک پسي بډرد وایي. دا هم هغه خلک دي چي ددوی د سترگو په وړاندي یې **ارمان لونی** د لوی بازار په منځ کي ورته شهید کړ دوی هیڅ هم ونه ویل نه یې کومه وینا وکړه، نه یې غندنه وکړه او نه یې کوم بل څه وویل چي ولي داسي ظلم کیري، سترگي یې پټي کړي او خاموشه شول. ددې هر څه تر څنگ اوس د پوځي ادارو په خوله راوړلېږي د لورالائي د لوی جومات یوه پنجابي ملا قاري ممتاز او د سيمي نور چارواکي چي له پوځي ادارو سرچینه اخلي د "ارمان لونی شهید چوک" په ختم نبوت چوک سره رغوي. داسي نه ده چي ددې نامه لپاره نور ځایونه نشته، بلکې ډیر ځایونه شته چي دوی یې د "ختم نبوت" نامه لپاره غوره کړي. په دې تر هر څه له مخې مور ورسره موافق یو، او ورسره مرسته کوو چي په لورالائي کي نه بلکې په هر ښار کي دي په دې نامه چوک ورغول شي. خو دا چوک د ارمان په نوم دی، نو ملا ممتاز او چارواکي دي ددې په ځای کوم بل ځای انتخاب کړي، همدغه لویه جامعه چي ملا ممتاز یې ملا دی دغه دي د "ختم نبوت" په نامه کړي، ددې تر څنگ نور چوکونه هم شته لکه سپلائي چوک یا کوم بل چوک دي د "ختم نبوت" په نوم کړي. خو ددې چوک تر شا د پوځي ادارو لاس دی نه غواړي چي د پښتنو د اتلانو یاد پاتې شي نو له دې امله

يوئل بيا غواري له مذهبي خلکو کار واخلې او خپلو شومو گټو
ته ځان ورسوي.

دا بڼه وخت دی چې ځانونه وپوهوو د اسلام په نوم د خلکو د
گټو قرباني نه شو، اسلام ته به د اسلام په رڼا کې خدمت کوو.

پښتانه څه ډول مبارزې ته اړتيا لري!

له پښتنو سره د پنجاب اوسنيو کړنو ته په کتو سره داسي مالوميزي، چي پنجابي پوځ غواړي پښتانه دې ته اړ باسي څو وسلې ته لاس کړي او ددوی په وړاندي وجنگيزي.

که داسي وشول نو پنجابيان خپل مرام ته په ډيري اسانۍ سره رسېدلی شي، ځکه دوی داسي کارونه له بلوڅانو وروڼو سره وکول او هغه يې دې ته اړ ايستل څو وسلې ته لاس کړي، هغوی ډير ظلمونه او وحشتونه وزغمل خو بلاخر اړ شول د پنجابي پوځ په وړاندي راپاڅېدل او وسلوالي مبارزې ته يې دوام ورکړ.

پنجابي پوځ له دې فرصت څخه گټه پورته کړه، بلوڅان وروڼه يې د ترهگرو په نوم نړۍ ته وروپېژندل، او د هغوی په وژلو

او ورکولو پسي يې راواخستله چي تر ننه همدا لري دوام لري. نو دوی اوس غواړي همدا کيسه له پښتنو سره هم تکرار کړي. پښتانه يو ډول نه يو ډول وسلوالي مبارزې ته اړ کړي. که داسي وشول بيا نو ددوی خوښه چي څه ډول دي وژني، چيري دي وژني، په څه دي وژني، ولي دي وژني هر څه چي يې زړه وغواړي هم هغه به درسره کوي. تا به د چاپلوسو رسنيو، ناحقه مبالغو، او ستا په شاوخوا کي د شته چاپلوسانو په مټ دومره بي وسه او بي کسه کړي چي جنازې کولو ته به دي هم خلک په ډير لوی زړه حاضرېږي، حق غوښتل خو به دي د خوب ليدل وي.

نو تر هر څه له مخه به له هغو ټولو لارو کار اخلو چي هغه مور ته سوکالي راکولی شي مطلب مي سوليز لاريونونه دي، له دي لاري به نړيوالو ته دا بنيو چي مور ترهگر نه يو حق غوښتونکي يو لوی ترهگر همدا پنجابي پوځيان دي. چي دا خبره نړيوالو ته وښيو لومړی ممکن نړيوال دي ستونزي ته حال لاره ومومي، که هغوی هم څه ونکړل، نو خبره به مور له پخوا لا ددوی غوږونو ته رسولي وي چي مور خپل حق په سوليز ډول غوښت او دوی دي ته اړ ايستلو چي مور خپل حق د وسلې په مټ ورڅخه واخلو، هغه وخت به بيا په مېرانه راميدان ته شو. او داسي هم نه چي له کلونه کلونو وژل کيږو او

مورن وايو چي دا قاتل به نن راباندي رحم وکري سبا يا بل سبا
به راباندي رحم وکري، خو هيڅ هم نه!

له کله چي انگليسانو خپله مرداره پاليسي تور پنجاب ته
پرېښودله، او هغوی په لومړيو د بابري لويه پېښه وکړه چي له
زرو زيات پښتانه وروڼه پکښي شهيدان او ژوبل شول، له هم
هغسي ورځي مورن په وارو وارو او په ډول ډول وژل شوي
يو، خو مورن بيا هم په دې فکر يو، چي گوندي د انگليس پاته
شونى به په لاره شي او رحم به وکري.

خو!

اوس خبره له رحمه او حوصلي تېره ده. يوازي خپل برغ د
نړيوالو تر غورونو رسول دي له هغه وروسته پرېکړه کول دي
چي څه کوو او په څه ډول يې کوو.

(پای)

ارمان ستا پر حق شهيد شو!

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**